

[Jørgen Estrup]

som også set med radikale øjne er det afgørende argument: at undgå overvågningssamfundet, undgå, at vi kommer i den situation, at vi presser individet ud på områder, hvor den individuelle frihed ikke længere er en realitet.

Jeg synes, arbejdsministeren er kommet med det helt rigtige forslag på dette område. Vi har brug for endnu nogen tid. Vi har brug for at samle den forskningsmæssige og anden ekspertise på området, og jeg synes også, at SF i relation til, hvad man har set af udtalelser fra Etisk Råd og andre, må erkende, at der er brug for længere betænkningstid, ikke længere end nødvendigt, men dog sådan, at vi har sikker grund under fødderne. Derfor synes jeg, at vi i god overensstemmelse med de principper, der plejer at gælde på sådanne områder, der udvikler sig hastigt, skal forsøge at få stablet en konference på benene for at se, om der kan skabes konsensus, sådan at vi kan skabe et fornuftigt arbejdsgrundlag og dermed sikre individet de helt klare rettigheder, som er i vores alle sammens interesse.

Glønborg (KRF):

Det beslutningsforslag, som Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti vedtog i april 1991, gav anledning til en opfølgning fra regeringsside både i 1991-92 med L 272 og her i samlingen 1992-93 med L 44. Ingen af disse to forslag har ført til et resultat. De har givet anledning til drøftelser, og ved behandlingen af SF's forslag i dag vil jeg bare gerne henvise til de mange principielle betragtninger, jeg tidligere har fremført i mine ordførertaler. Jeg står stadig væk ved dem.

Jeg er glad for, at vi nu har både regeringens og SF's forslag at gå ud fra. Vi ender ikke med nogen af dem, men kommer sikkert efter en god og lang drøftelse til et resultat, sådan at vi synes, at vi har taget det ansvar på os, som vi har i Folketinget.

Jeg er glad for den høring, som nu bliver til noget, den, som hr. Jan Petersen kom med ideen til under førstebehandlingen af regeringens forslag. Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi til denne høring får nogle eksperter, der kan se nogle muligheder, men jeg vil på det kraftigste advare imod, at vi kun holder os til de eksperter, der kan se muligheder, for det er jo fantastisk, så dygtige vi mennesker efterhånden bliver. Vi kan alt muligt, og lad os da erkende, at vi også kan gå hen og lave ulykker for hinan-

den. Det er ikke alt det, vi kan, som vi skal gøre. Vi har i allerhøjeste grad også brug for eksperter, som kan se farerne, når vi er ved at lave noget.

Jeg vil godt melde mig som en af dem, der er bange. Jeg er faktisk bange for, at vi ved en for kraftig udnyttelse af vores erhvervede viden på genområdet kommer til at begå alvorlige overgreb over for nogle medmennesker. Jeg vil gerne advare imod, at vi laver sådan nogle sorteringsteknikker. Vi har med væmmelse vendt os imod apartheidssystemet i Sydafrika. Der har lydt mange grimme ord fra denne talerstol imod dette system, og de har lydt med rette. Men jeg vil tillade mig at sige, at vi med denne viden – den intense forskning, som vi laver her – kan gå hen og blive et endnu værre samfund end apartheidsamfundet. Vi kan blive det, hvis vi ikke får en meget solid lovgivning på dette område, hvor vi virkelig har foretaget vores etiske overvejelser.

Så kan jeg ikke lade være med at pege på det, som jeg også pegede på sidste gang, at det jo ikke alene er gentest, der er ved at blive moderne nu. Der er fra det okkulte overdrev mange andre populære foreteelser for øjeblikket. Jeg tænker på brug af horoskoper og biorytmer og alt, hvad man nu har, alt sammen noget, som man kan bruge til at stemple bestemte mennesker med og sige: Ifølge de undersøgelser, vi foretager her, duer du ikke til det og det her og nu og måske aldrig.

Det vil nok ikke være naturligt at koble de ting sammen med denne lov, men det er i det mindste noget, man godt kan gå hen og blive bange for.

Rahbæk Møller (SF):

Først skal jeg takke for en positiv behandling, så vidt jeg kan høre det, hele vejen rundt. Jeg vil starte med tre overordnede bemærkninger.

Dels er jeg glad for, på grundlag af ministerens tale og også regeringspartiernes ordførers taler, at der ikke synes at være nogen ændring i det etiske flertal, som to af regeringspartierne, Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti, og SF har været kernen i gennem mange år. Det synes stadig væk at bestå, og det er jeg glad for at kunne konstatere.

Den anden bemærkning er et svar på hr. Per Stig Møllers spørgsmål: Hvorfor fremsætter SF egentlig sit eget forslag? Vi kunne jo bare